QURAN (BOSNIAN)

46 - Al-AhqÃ¢f

1. Ha Mim.

2. Knjigu objavljuje Allah, Silni i Mudri!

3. Mi smo nebesa i Zemlju i ono {to je izme|u njih mudro stvorili i do roka odre|enog, ali nevjernici okre}u glave od onoga ~ime im se prijeti.

4. Reci: "Ka`ite vi meni ili poka`ite mi {ta su stvorili na Zemlji i da li imaju ikakva udjela u nebesima oni kojima se vi, pored Allah, klanjate? Donesite mi Knjigu objavljenu prije ove ili samo kakav ostatak znanja, ako istinu govorite."

5. Ko je u ve}oj zabludi od onih koji se, umjesto Allahu, klanjaju onima koji im se do Sudnjeg dana ne}e odazvati i koji su prema njihovim molbama ravnodu{ni.

6. Kada ljudi budu sabrani, oni }e im biti neprijatelji i pore}i }e da su im se klanjali.

7. A kad se ovima Na{i jasni ajeti kazuju, onda oni koji ne vjeruju govore o Istini ~im im do|e: "Ovo je prava ~arolija!Â’

8. Zar oni da govore: "On ga izmi{lja!" Reci: Pa, ako ga izmi{ljam, vi mene od kazne Allahove ne}ete mo}i odbraniti; On dobro zna {to o KurÂ’anu govorite. On je dovoljan svjedok i meni i vama; On pra{ta i samilostan je."

9. Reci: "Ja nisam prvi poslanik i ne znam {ta }e biti sa mnom ili s vama; ja slijedim samo ono {to mi se objavljuje i samo sam du`an da otvoreno opominjem."

10. Reci: "Ka`ite vi meni {ta }e s vama biti ako je KurÂ’an od Allaha, a vi u nj ne}ete da vjerujete, i ako je jedan od sinova Israilovih posvjedo~io da je i on od Allaha, pa on povjerovao, a vi se uzoholili". Allah, zaista, ne}e ukazati na pravi put narodu koji sebi nepravdu ~ini.

11. I govore nevjernici o vjernicima: "Da je kakvo dobro, nas oni u tome ne bi pretekli." A kako pomo}u njega pravi put nisu na{li, sigurno }e re}i: "Ovo je jo{ davna izmi{ljotina."

12. Knjiga Musaova je bila putovo|a i milost prije njaga. A ovo je Knjiga na arapskom jeziku koja nju potvr|uje da bi opomenula one koji rade zlo i da bi obradovala one koji ~Ine dobro.

13. Oni koji govore: "Na{ Gospodar je Allah!" Â– i istraju na pravom putu, neka se ni~ega ne boje i ni za ~im nek ne tuguju!

14. Oni }e stanovnici d`enneta biti, i u njemu }e vje~no boraviti, i to }e im biti nagrada za ono {to su radili.

15. ^ovjeka smo zadu`ili da roditeljima svojim ~ini dobro; majka njegova s mukom ga nosi i u mukama ga ra|a, nosi ga i doji trideset mjeseci. A kad dospije u mu`evno doba i kad dostigne ~etrdeset godina, on rekne: "Gospodaru moj, dozvoli Mi da ti budem zahvalan na blagodati koju si darovao meni i roditeljima mojim, i pomozi mi da ~inim dobra djela kojima }e{ zadovoljan biti, i u~ini dobrim potomke moje; ja se, zaista, kajem i odan sam Tebi."

16. Eto, od takvih }emo Mi dobra djela koja su radili primiti, a preko ru`nih postupaka njihovih pre}i; od stanovnika d`enneta }e oni biti, istinito obe}anje koje im je dano }emo ispuniti.

17. A onaj koji roditeljima svojim ka`e: "Ih, {to mi prijetite da }u biti o`ivljen kad su prije mene toliki narodi bili i nestali!" Â– a oni, zazivaju}i Allaha u pomo}, govore: "Te{ko tebi, vjeruj, Allahova prijetnja }e se, doista, obistiniti!" On odgovara: "To su izmi{ljotine naroda drevnih!"

18. Na takvima treba da se ispuni Rije~ re~ena o narodima: d`innovima i ljudima koji su prije njih bili i nestali, jer, - oni su, zaista, nastradali.

19. Za sve }e biti posebni stepeni, prema tome kako su radili; da ih nagradi ili kazni za djela njihova, - nepravda im se ne}e u~initi.

20. A na Dan kad oni koji nisu vjerovali pred vatrom budu zaustavljeni: "Vi ste u svom `ivotu na Zemlji sve svoje naslade iskoristili i u njima u`ivali, a danas sramnom patnjom bi}ete ka`njeni zato {to ste se na Zemlji, bez ikakva osnova, oholo pona{ali i {to ste raskala{eni bili."

21. I spomeni brata Adovog, kada je narod svoj u Ahkafu opominjao Â– a bilo je i prije njega i poslije njega posalnika: "Klanjajte se samo Allahu, ja, zaista, strahujem da }ete biti u mukama na Velikom danu!" Â–

22. oni su odgovarali: "Zar si nama do{ao da nas od bo`anstava na{ih odvrati{. Neka se, eto, ostvare prijetnje tvoje, ako istinu govori{!" Â–

23. "Samo Allah zna kad }e to biti!" Â– on bi govorio -, "ja vam kazujem ono {to mi se objavljuje, a vi ste, vidim, narod u neznanju ogrezao."

24. I kad ugleda{e oblak na obzorju, koji se prema dolinama njihovim kretao, povika{e: "Ovaj nam oblak ki{u donosi!" Â– "Ne, to je ono {to ste po`urivali: vjetar koji vam bolnu patnju nosi,

25. koji, voljom Gospodara svoga, sve ru{i." I ujutro su se vidjele samo nastambe njihove; tako Mi ka`njavamo narod gre{ni.

26. Njima smo dali mogu}nosti koje vama nismo dali; i sluh i vid i razum smo im dali, ali im ni sluh njihov ni vid njihov ni razum njihov nisu ni od kakve koristi bili, jer su Allahove dokaze poricali Â– i sa svih strana ih je okru`ilo ono ~emu su se ismijavali.

27. Neke gradove oko vas jo{ davno smo uni{tili, a objasnili smo im bili na razne na~ine dokaze, ne bi li se pokajali.

28. A za{to im nisu pomogli oni koje su, pored Allaha, prihvatili da im budu posrednici i bogovi? Ali, njih nije bilo. To su bile samo klevete njihove i la`i.

29. Kada ti poslasmo nekoliko d`innova da KurÂ'an slu{aju, kada do|o{e da ga ~uju, oni reko{e: "Pst!" A kad se zavr{i, vrati{e se narodu svome da opominju.

30. "O narode na{," Â– govorili su Â– "mi smo slu{ali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvr|uje da su istinite i one prije nje, i koja ka istini i na pravi put upu}uje.

31. O narode na{, odazovite se Allahovu glasniku i vjerujte u Allaha, On }e vam neke grijehe va{e oprostiti i vas od patnje neizdr`ljive za{titi!"

32. A oni koji se ne odazovu Allahovu glasniku, takvi Mu na Zemlji ne}e uma}i i mimo Njega za{titnika ne}e na}i. Oni su u velikoj zabludi.

33. Zar ne znaju da je Allah Â– koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji nije, stvaraju}i ih, iznemogao Â– kadar da o`ivi mrtve? Jeste, On sve mo`e.

34. A na Dan kad oni koji nisu vjerovali pred vatrom budu zaustavljeni: "Zar ovo nije istina?" Â– odgovori}e: "Jest, Gospodara nam na{eg!" Â– "E pa iskustite patnju" - re}i }e On Â– "jer ste stalno poricali".

35. Ti izdr`i kao {to su izdr`ali odlu~ni poslanici i ne tra`i da im kazna {to prije do|e! A onoga Dana kada do`ive ono ~ime im se prijeti, u~ini}e im se da su ostali samo jedan ~as dana. I dosta! A zar }e ko drugi biti uni{ten do narod raskala{eni!